

पलक्षिते निजपुरुषहृत्त्रिखितेनात्मनि पुरुषद्वयेण विरोचमान उच्चैस्तरां
भक्तिरनुदिनमेधमानरयाजायत ॥ ७ ॥

एवं वर्षायुतसहस्रपर्यन्तावसितकर्मनिर्वाणावसरो ऽधिभुज्यमानं स्वतनये-
भ्यो रिक्थं पितृपैतामहं यथादायं विभज्य स्वयं सकलसंपन्निकेतात् स्वनिकेतात्
पुलहाश्रमं प्रवव्राज यत्र ह वाव भगवान् हरिरग्यापि तत्रत्यानां निजजनानां
वात्सल्येन संनिधायत इच्छाद्वयेण ॥ ८ ॥

यत्राश्रमपदान्युभयतोनाभिभिर्दृषच्चक्रैश्चक्रनदी नाम सरित्प्रवरा सर्वतः
पवित्रीकरोति ॥ ९ ॥

तस्मिन् वाव किल स एकलः पुलहाश्रमोपवने विविधकुसुमकिसलयतु-
लसिकाम्बुभिः कन्दमूलफलोपहारैश्च समीहमानो भगवत आराधनं विविक्त
उपरतविषयाभिलाष उपभूतोपशमः परां निर्वृतिमवाप ॥ १० ॥

तयेत्यमविरतपुरुषपरिचर्यया भगवति प्रवर्धमानानुरागभरद्भुतहृदयशैथि-
ल्यः प्रहर्षवेगेनात्मन्युद्विद्यमानरोमपुलककुलक औत्कण्ड्यप्रवृत्तप्रणयवाष्प-
निरुद्धावलोकनयन एवं निजरमणारुणचरणारविन्दानुध्यानपरिचितभक्तियो-
गेन परिप्लुतपरमाह्लादगम्भीरहृदयहृदावगाढधिषणस्तामपि क्रियमाणां भगव-
त्सपर्यां न सस्मार ॥ ११ ॥

इत्थं धृतभगवद्वत ऐषोयाजिनवाससानुसवनाभिषेकार्द्रकपिशकुटिलज-
टाकलापेन च विरोचमानः सूर्यर्चा भगवत्तं हिरण्यं पुरुषमुज्जिह्वाने सूर्यम-
ण्डले ऽभ्युपतिष्ठन्नेतद् होवाच ॥ १२ ॥

परो रजः सवितुर्जातवेदो देवस्य भर्गो मनसेदं ज्ञानम् ।

स्वरेतसादः पुनराविश्य चष्टे हंसं गृध्राणं नृषद्विङ्गिरामिमः ॥ १३ ॥